

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Β'

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους κατὰ
τριμηνίαν Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 28.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ δὲ παλαιὸς 2.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΑΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
«ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ».

Κεφαλληνία 2 Μαρτίου 1861.

Ο ΧΟΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΛΕΪΝ.

—Ἠσαΐα χόρευε—!

Εἶνε ὅπως δι' ὅλου ἀχρεΐαστο ὃ ἀρχίσουμε τὸ ἀντικεί-
μενο τοῦτο ἀπὸ τὸ ἄλφα τοῦ, γιατί τώρα πλέον
κατήντησε πασιγνώστο, οὔτε ὅπου θέλουμε νὰ ἀνιχνεύ-
σουμε τὰς λαμπρὰς αἰτίας ὅπου ἐγεννήσανε ἕνα τέτοιο
ἀποτέλεσμα, γιατί δὲν ἤθελε μᾶς ἀρχέσουν οὔτε ἡ στή-
λαις τοῦ γιγαντιαίου Times. Ἐκεῖνο ὅπου στοχάζου-
μάστε νὰ κάμουμε εἶνε νὰ δόσουμε εἰς τοὺς ἀναγνώσας
μας τὸν λόγον τῆς χορευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Λεῖν,
καὶ τὴν ἀπόκρισίν του.

Καὶ τοὺς δίνουμε εἰς στίχους, γιὰ νὰ ἀηδιάσουμε ὅσον
εἶνε δυνατόν ὀλιγώτερον τοὺς ἀναγνώστας μας:

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΝ.

Ὁ τόπος μόλις ἔλαβε τὴν τύχην νὰ σὲ ἰδῇ,
Καὶ ἴσως καὶ προτῆτερα, σ' ἀγάπησε πολὺ!
Ὅχι ἐκεῖνα πόκαμες, μὰ 'κεῖνα ποῦ θὰ κάμεις
Ἐκάμαν τὸν καθέναν νὰ σ' ἔχη ἐπὶ παλάμης.
Τὸ ἦθος τοῦ προσώπου σου, οἱ εὐγενικοί σου τρόποι
Ἐκάμαν ὅλοι χάσκοντες νὰ μείνουν οἱ ἀνθρώποι·
Καὶ ὅλοι μακαρίζονται πῶς εἶναι εὐτυχισμένοι
Ἀπὸ τὴν ἥρω σὴν καὶ σὲ νᾶν Ὁποτηρημένοι!
Κ' ἐμεῖς ὅπου μαστέδεπα, ἀπ' ὄνομα ὀλουνῶνε
Ῥῆγα σ' ἀναγορεύουμε τὸν Τοποτηρητῶν!
Ὁμπρός σου, Δεδοστέιδες, Νατιέροι καὶ Ταλδῶτοι
Εἶν' ὅλοι τοὺς ζωντόβολα καὶ μασκαράδες πρῶτοι!
Δρόμοι, γιοφύρια, κτήρια, καὶ Θεάτρα καὶ μόλοι

Εἶν' πράγματα κοινώτατα, καὶ ποῦ τὰ κάνουν ὅλοι·
Μὰ σου αὐτὸ δὲν ἔδωσεν κανεὶς διὰ τὴν ὁδομάδα,
Γιὰ νὰ μᾶς προσκαλένουνε καθέναν στὴν ἀράδα.
Κανεὶς τοὺς δὲν ἀπόκτησε τοῦ τόπου τὴν καρδίαν
Μὲ 'κεῖξ, μὲ βουτήρατα, μὲ πάστεις, μὲ κρασιῶν!
Ὡ! τηληκαῦτα ἔργατα εἶνε μοναδικά,
Καὶ στοὺς μεταγενέστερους θὰ φθάσουν ξακουστά.
Ὡστε σὰν ἄλλον Μείτλαν καὶ σ' ἔπρεπε νὰ στήσουν,
Στὴν ἔκθαμβον ἀπογονὴ μνημεῖον νὰ σ' ἀφήσουν!
Κ' ἀντὶ νὰ βαστᾷς σύνταγμα, ἐμπόριε νὰ κρατῇς
Στὸ χέρι προσκλητήρια τῆς συναναστροφῆς!
Μὰ ἐτοῦτα ἄς τὰ κάμουνε γιὰ σένα τὰ παιδιὰ μας,
Ἐμεῖς τώρα ποῦ ἐδείξαμε τί αἰσθάνεται ἡ καρδιά μας.
Ἄς ἔλθουμε λακωνικὰ στὸ κάτω τῆς γραφῆς·
Μάθε π' ἀποφασίσουμε νὰ δόσουμε καίμεϊς,
(Γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσουμε, καὶ νὰ ἑχαριστηθῶμε
Καὶ, σαναπῆς, νὰ δείξουμε σὰν πόσο σ' ἐκτιμοῦμε)
Ἐνα χορὸ, ἀνήκουστον, πρὸς τόσο τὸ κεφάλι,
Ὅπου ἐσυνεισφέραμε ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι·
Ὅπου θε νὰ χορέψουμε ὅλοι, γιὰ τιμὴν σου,
Καθέναν ὅπως ἔμαθε, καὶ σὺν τῷ πνεύματί σου,
Καὶ μολονότι ἀχρεΐαστο νὰ σοῦ τὸ προσιποῦμε,
Ἦλθαμε περισσότερο γιὰ νὰ σὲ συγχαροῦμε,
Τὰ πρῶτα πρῶτα ἐξοδα εἶν' οὐλα χαμομένα,
Καὶ ἡ Κυρίας φορέματα ἔχουνε ἀγορασμένα,
Καὶ φρόκους καὶ χερσόντια, γιὰ πρόσκλησις ριπίδια
Ἀνθὴ τοῦ κεφαλίου πλαστὰ, καὶ ἄλλα τοὺς στολίδια.
Σὲ ὅτι στήναι καὶ ἂν πρὸς βαρύνει ἐτοιμασίαις,
Καὶ ὅλαις σ' ἐνασχόλησι θενάμεν τῇ Κυρίᾳ
Ἄλλαις κλεισταῖς τὴν κάμαρα, σπουδάζουνε φιγούρας·
Ἄλλαις στὰ μαγεριὰ πηδοῦν, μαζὺ μὲ τῇ μαμοῦρας,
Ἄλλη τὸ βῆμα τὸ ψηλὸ τοῦ βάλσερ δοκιμάζει,
Καὶ ἄλλη τὴν γραμματικὴν χορευτικὴν σπουδάζει·

Ἄλλη ἐφευρίσκει βήματα νέα σὴν κρακοδιὲν,
καὶ ἄλλη συφλογίζεται νὰ μάθῃ βαρσοδιὲν—
ῤέντοβαις, πόλχαις καὶ σοτίς, ὅπου κι' ἂν πᾶς ἀκοῦς,
κι' ὅποιος δὲν ξέρεῖ τὸ γιατί μᾶς πέρνει γιὰ ζουρλοῦς
καὶ σ' εἰς' ἡ μόνῃ ἀρρῆμῃ τότῃς ἀνακατοῦρας,
ἔς' εἰς' ἡ μόνῃ πρίφασις τέτοιαις γλυκεῖας σκοτοῦρας!·
Λέξου λοιπὸν, σὰν ἄνθρωπος, ἐτοῦτον τὸ χορὸν,
Ποῦ τὴν νῶμονες προσφέρουμε μ' ὅλον τὸ σεβασμὸν·
Τὰς καίπῃς πῶς σύσσωμος σου τονεδίνει ὁ τόπος!·
Κ' ἐμεῖς, ἃς μείνῃ διάφορο τοῦν ποδαριῶνε ὁ κόπος!·
Θινᾶνε πράγμ' ἀνήκουστο, σχεδὸν σχεδὸν μιὰ νίκη!
καὶ θὰ διασκέδασουμε καθὼς καὶ στὸ πικνίχι.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ἀρχοντες, συχωρέστε με νὰ μὴ σᾶς ὀφχαριστήσω,
Γιὰ μιὰ τέτοια προσφορά, παρὰ νὰ σᾶς ῤωτήσω,
Σὰν τί καχὸ σᾶς ἔκαμα καὶ θέλετε νὰ γένω
Λιτία τοιούτου σκάνδαλου εἰς ἕναν τόπο ξένο;·
Σὰν τί καχὸ σᾶς ἔκαμα, καὶ θέλετε ἐκθεμένους
Νᾶμε στὸ μῖσος τοῦ φτωχοῦ ποῦ κεῖται πεινασμένος;·
Ὁ ἄρρωστος, ὁ ἐνδεὴς, τὸ ὀρφανὸν, ἡ χῆρα,
Θὰ καταριῶνται ἐμένανε πῶς τὸ ψωμί τοὺς πῆρα!·
Πρὸς τί ἡ διασκέδασαις, καὶ τοῦ χρυσοῦ ἡ σπατάλη,
Ἀφ' οὗ στεροῦνται ἀδελφοὶ ἀδελφικὴν ἀγάλη;·
Πρὸς τί χοροὶ καὶ γεύματα, καὶ ἄλλαις τέτοιαις τρέλλαις,
Ἐνῶ πενθήσκουν ἀγαμαῖς ἡ ἄποραις κοπέλλαις;
Νὰ συνεισφέρει' εἰς χοροὺς εἶν' καθ' αὐτὸ σκληρότης
Ἐνῶ στοὺς δρόμους σέρνεται ἡ πείνα κι' ἀθλιότης!
Γιατί σ'θε κοῦφοι πάντοτε;...γιατί ἀεροθατεῖτε;...
Κι' ἂν ἐνωθῆτε μιὰ στιγμήν, μόλις ἀκροθατεῖτε;
Συναισθανθῆτε μιὰ φορὰ! κ' ἐκεῖνο τὸ ποσὸν σας,
Ποῦ συναγμένο εἴχετε διὰ τὸν τρελλὸν χορὸν σας,
Θέστετο ἀρχὴ καὶ θέμεθλον ἑνὸς νοσοκομεῖου,
Ἐνὸς ἀσύλου γι' ὀρφανὰ, ἑνὸς ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ,
Και γι' ἔτοιμος προσφέρομαι, τὸ μέρος μου νὰ δώσω
Τοὺς ἀθλίου τοῦ τόπου σας μαζί σας νὰ γλυτρώσω,
Ἐνας χορὸς πόσο βαστᾷ; μονάχα μιὰν ἐσπέρα,
Κ' ἔπειτα περιπέζεται μόλις χαράξ' ἡ μέρα!·
Μα μένει πάντα αἰώνιο ἕνα νοσοκομεῖο,
καὶ θαυμασμοῦ καὶ ἁμιλλας στὰ τέκνα σας σημεῖο!

ΣΗΜΗ ΔΙΑΒ.

Πολλοὶ σοὺ λένε ὅπως ὁ Τοποτηρητὴς δὲν ἔκαμε πα-
ρὰ ν' ἀπαγγεῖλῃ ἕνα κομικὸν μέρος, ὅπου τοῦ εἶχανε
μάθει οἱ σύμβουλοι καὶ ἀντισύμβουλοι τοῦ, καὶ ὅπως εἰς
ἐτούτῃ τὴν περίστασι ἐστάθηκε τὸ ὄργανο καὶ τὸ νευρό-

σπαστο ἄλλων νευροσπάσεων!· οἱ ἄρχοντες πάλε τοῦ χοροῦ,
πολάβανε μιὰ τόσο ταπεινωτικὴ καὶ πικρὰ ἀποποίηση,
λένε ὅπως ὁ Τοποτηρητὴς δὲν ἤξεύρει τί τοῦ γένηται,
πῶς εἶνε χωρὶς ἀνατροφή, χωρὶς νοῦ, χωρὶς θέλησι κτλ.
κτλ. — Ὅπως ἐτοῦτο τὸ κίνημα προέρχεται ἀπὸ τοὺς
Καρουσιανούς, πῶς ὁ Τοποτηρητὴς ἐγέννηκε Καρουσιανὸς
καὶ μέλος τῆς κατώγας καὶ ἄλλα. — Πῶς, γιὰ σκάσι του,
ὄχι μοναχὰ δὲν καταδέχονται ν' ἀφήσουνε τὰ χρήματά
τοὺς γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο, μὰ πῶς! θὰ δόσουνε δέ κ α χ ο-
ρ ο υς!· ἐμεῖς κλαῖμε καὶ τόνα μέρος καὶ τ' ἄλλο, γιατί
στοχαζομάστε ὅπως ἤθελε εἶνε τώρα πλέον καιρὸς, καὶ
ἡ κομματικὴ ἐπιρροὴ νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνακατόνε-
ται ὡς καὶ σταῖς διασκέδασαις ταῖς πλέον γελοῖαις, καὶ
μεῖς πάλαι νὰ γιαιτρεφθοῦμε ἀπὸ τὴν Ἀγγλομανίαν ποῦ
μᾶς κατέχει.

ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ ΦΙΛΟΚΑΛΟ ΤΟΥ ΦΕΓΓΙΤΗ.

Μολονότι ὁ ἀνότης καὶ ἀναλφάβητος ἀρχισυντάκτης
τοῦ κομικοῦ Φεγγίτου ἐπολέμησε, μὲ τὴ στάχτη τῆς
ἀρθρογραφικῆς ἀνωνυμότητος, νὰ σκεπάσῃ σὰν τὴ γάτα
τὸ στερνὸν τοῦ φιλόκαλου, τὸ φιλόκαλόν του τὸν ἐπρόδωσε,
καὶ σὰν ἡ μοσκοβολία του ὑψώθηκε ἴσια μὲ μᾶς καὶ
μᾶς ἐκτύπησε στὰ ρουθούνια, εἴμαστε καὶ μεῖς ὑποχρε-
ωμένοι, κατὰ δυστυχίαν, νὰ σκίψουμε ἴσια μαυτὸ, γιὰ νὰ
σώσουμε τ' ὄνομα τοῦ Συντάχτου μας — Ὁ Συντάχτης
μας δὲν ἐκρίφθηκε ποτέ του, οὔτε ὅπου τ' ἀποσκεπαστὰ
φιλόκαλα τοῦ Φεγγίτου μποροῦνε ποτὲ νὰν τόνε σκε-
πάσουνε, ὀνομάζεται πραγματικῶς Ὁδδης, καὶ εἶνε υἱὸς
γνήσιος τοῦ συζύγου τῆς μητρός του, ἡμποροῦμε μάλι-
στα νὰ προσθέσουμε, καὶ τοῦτο τὸ κάνουμε γιὰ πινομή
τοῦ Φεγγίτη, καὶ γιὰ τὴν ἀγάπην ὅπου αἰσθανόμεθα γιὰ
τὸν ἀρχισυντάκτην του, ὅπως ὁ πατέρας τοῦ Ὁδδῆ εἶνε
λαῖ κ ὁ, ὅπου παναπῇ οὔτε πνευματικὸς οὔτε
ἐφημέριος, καὶ ἐπομένως στὸν Ὁδδῆ, μολονότι
Συντάχτη τῆς Διολοποθήκης ἢ τοῦ Διο-
λογεννήματος, καθὼς λένε τὰ φιλόκαλα τοῦ Φεγ-
γίτη, σὸν Ὁδδῆ, λέμε, δὲν ἤθελε ἐφαρμόζεται ὅλως δι' ὅλου
τὸ ῥητὸν «Παιδὶ πατὸς διὰ ὅλου ἀγρόν». Μᾶς ἐκατάλαβες φιλοκαλογράφε τοῦ
Φεγγίτη;· Ὅσο δὲ γιὰ τ' ἄλλα σου, βαραινό-
μαστε νὰ σοῦ τ' ἀνασκευάσουμε, γιατί δὲ σὲ καταλα-
βαίνουμε. Μίλησέ μας σ' μιὰ γλῶσσα ἀθροπινὴ καὶ
εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ σ' ἀπαντήσουμε; μεῖνε ὅμως βέβαιος
πῶς δὲ σοῦ φρωστᾶμε καμμία χάρις, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν,
δες τί σοῦ καταχωροῦμε:

Ἡ ὑπεράσπισις τῆς Ἐφημερίδος

Ο Φ Ε Γ Γ Ι Τ Η Σ .

Με σπασμοδικὸν γέλωτα, ὡς σημείον χαρᾶς, καὶ με ἄλλας θορυβώδεις κλασικὰς ἐκφυροσκοπησεις, ἐν ᾧ πολυβοῦντος κομπολογίου, ἀνεγνώσαμεν Κ. Παναγάκι Κουδιέλου, τὰ ἐξ πρώτα φύλλα τῆς Ἐφημερίδος εἰς « ὁ Φεγγίτης ». Ἰδαμεν δὲ, ὡς ἀπὸ τὸν πρῶτον αὐτοῦ, τὸν τίμιον καὶ ἐπαινετὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον μετ' ἀρχαϊκῆς τῷ ὄντι αὐταπαρνήσεως, ἀποφασίσετε καὶ ἰδοῦσιν μιᾷς τοιαύτης ἐφημερίδος. Εὐγέ σας, ἄξιός ἐστις σας! Με ἐπιχειρήματα βωμολαχία, τῷ ὄντι, ἐκτυπῆσατε τοὺς διαολοδημοκράτας ἐκείνους, οἵτινες ἐμβάσαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀνοήτους ἐκείνας ιδέας, ὅτι δηλαδὴ καπέλο καὶ σκούφια εἶναι παρόμοια ἐμπρὸς εἰς τὸν νόμον!

Με λόγους γιγαντιαίους κατετροπώσατε τοὺς ἀχαρίστον ριζοσπάστας, οἵτινες μᾶς ἐκώφαναν τὴν ἀκοὴν με τὸ ἀκατάπαυστο θροπᾶρι τῆς ἑνώσεως. — Ἀνδρείως ἐκτυπῆσατε τὸν δικηγορίσκον ἐκεῖνον ὅστις ἐτόλμησε νὰ ἰσχυρῶς ὑπεράσπισιν, ἐναντίον εἰς μίαν εὐγενικὴν παμπάλη καὶ πλουσίαν οἰκογένειαν. — Σὰν καλὸ παλληκάρι κατεπολεμήσατε τὸν Π. Πανᾶ, καὶ λοιποὺς νεανίσκους τῆς συμμορίας του, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ βάλουν χέρι ἐπάνω εἰς μίαν παμπάλην περοῦκα. — Σὰν ἐπιτήδειος, δὲ διπλωμάτης χαϊδεύεις καὶ ἐγκωμιάζεις τὴν φρόνιμον καὶ πατριωτικὴν μας Κυβέρνησιν. (1)

Τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα προτερήματα, τῷ ὄντι ἐθνικὰ, κατὰ δυστυχίαν δὲν ἔχουν πέρασιν εἰς τὴν ἀχάριστον ταύτην κοινωνίαν, καὶ δι' αὐτὸ, με λύπην μου εἶδα νὰ σταυρωθῇ ὁ Φεγγίτης, ὡς ἄλλος Βαβράβας, καὶ μετὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν σταύρωσίν του, νὰ τυπωθῶν αἱ σάτυραι ἐκεῖναι, αἵτινες δὲν ἤρμοζαν ποσῶς οὔτε εἰς τὴν ὑμετέραν ἀξιοπρέπειαν οὔτε εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν συντρόφων σου.

Μὴν ἀποδειλιάσης ὅμως σεβάσμιε Πατριῶτα!

Γνωρίζεις καλῶς, καὶ Σὺ καὶ οἱ συντρόφοί σου, ὅτι πᾶσα μεγάλη καὶ νέα ἰδέα, ἕως ὅτου ἐξαπλωθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅ' ἀπάντησιν ἐμπόδια, καὶ ἀπαυτίσθαι θύει.

Μὴν ἀποδειλιάσης ὅθεν, Παναγάκι μου, ἀλλ' ἐγκατάλειψεν τὴν ἑνταῦθα τέχνην τοῦ μουντίσματος, καὶ ἀφίερσον ὅμοι με τοὺς δύο φίλους καὶ συντρόφους σου εἰς τὸ ἔφημεριδογραφικὸν στάδιον, Σὺ, καὶ οἱ δύο ἕτεροι

φίλοι σου, εἴθε προωρισμένοι νὰ λάμπητε ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὡς ὁ τριλαμπὴς ἥλιος τῆς Κεφαλληνιακῆς κοινωνίας, ὁ δὲ Φεγγίτης θέλει μνημονεύεται εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ὡς τὸ προζύμι τῆς ἑλληνικῆς ἀναπλάσεως.

Ὁ Φεγγίτης μόλις ἐξῆλθε, καὶ εὐθὺς ἐνώπιόν του ἐγονάτισαν καὶ ἡ Ν. Ἐποχὴ, καὶ ἡ Φωνὴ τοῦ Ἰονίου, καὶ δικαίως· καθότι τὸ ἀνθηρὸν ἐκεῖνο ὕφος, τὰ εὐγενῆ ἐκεῖνα καὶ ἀρχοντικὰ ἐπίθετα, ἡ φενακικὴ ἐκείνη ὀρθογραφία, καὶ ἡ ἀριστοκρατικὴ ἐκείνη σύνταξις θὰ μαγεύσουν καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσώπιον!.

Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους, σὲ παρακαλῶ, Παναγάκι μου, νὰ λάβῃς τὴν ἀδειαν τῶν προϊσταμένων, (con lizenza de' superiori), καὶ με κατατάξῃς συνδρομητὴν σου, — ἀγαθὰ καὶ ἔλαβα τὰς ἡμέρας ταύτας πολλὰς μάχας καὶ διαπληκτισμοὺς ἐξ αἰτίας τοῦ Φεγγίτου σου. — Χθὲς τὸ ἑσπέρας, ἐντὸς ἐνὸς καφφενείου, ὑπερασπίζων με πλήρεις πνεύμονας τὸν Φεγγίτην, ὅτι θὰ ὠφελήσῃ δηλονότι τὸ Πανελλήνιον, (2) εὐρέθη κατὰ κακὴν τύχην ἐκεῖ ὁ φλόγαρος Ἡλίας Κ., ὅστις με γεμάτο στόμα, ἀπάντησεν εἰς τὰς ιδέας μου, με τοὺς ἀχρεῖους τούτους στίχους!

— Φεγγίτην καὶ Φυλλάδια, μοῦ ἔστειλάν κ' ἐμένα

Κ' ἐνόμισα πῶς ἔπινα ροδάββαρο καὶ Σέννα!

Τὰ εἶδα τὰ ἀνέγνωσα εἰς τὸ στρῶμα μου ἐπάνω,

Παράδοξος ἐνέργεια! ἀκόμα πορ — λάνω!!

— Φέρε σέβας, ἀπάντησα τοῦ ἀχρείου, εἰς τ' ἄσπρα μολυβὰ τοῦ Κουδιέλου, αὐτὸς εἶναι ἀνεξάρτητος πατριώτης, καὶ μολονότι πάμπτωχος, παρεδόθη ὀλοκαύτωμα ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ποῖος ἀπὸ τοὺς σημερινούς πλουσίους τοῦ τόπου μας, ἀνέλαβε ποτὲ τὴν πολυέξοδον τυπωσιν μιᾷς ἐφημερίδος πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν; Εἶναι ψεῦδος δὲ παχυλὸν, ὅτι εἰς τὸν Φεγγίτην γράφουν καὶ ἐξοδαῖον οἱ δύο χαριτωμένοι ἀδελφοί· αὐτοὶ δὲν ἔχουν χρεῖαν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ὑπόληψίν των με μίαν ἐφημεριδοῦλα· (3) μάσε ὅθεν τὴν γλῶσσαν σου, καὶ μὴ μοῦ ἀπαντᾷς με στίχους.

— Ἐμίλησα καὶ θὰ μιλῶ πάντοτε ἐλευθέρως

Κι' ἄς ᾄδῃ ὁ Φεγγίτης σου Δόκτωρ καὶ καθαλιέρης.

Ὁ Παναγιώτης ὁ Πανᾶς τ' ἀφέντη σου τοῦ Λοῦκα

Ἐμάθησε τὴν παλαιγιά, καὶ ἀρχοντικὴν περοῦκα,

Κ' ἐφάνηκαν αἱ ψύρες τῆς ἀσπροζαχαμνισμένης

(2) Σ. Α. Εποῦτὴ δὲ εἶνε ὑπερβολὴ τοῦ ὑπερασπιστοῦ, γιὰτὶ οὗτοι μᾶς ἔξερουμε ὅπως οἱ Ἕλληνες προστιμῶμεν τὸ πανί.

(3) Σ. Α. Καὶ μήπως γιὰ ταῖς χρεῖαις τοὺς μοναχὸς εἶνε ὁ Φεγγίτης! ὁ Φεγγίτης εἶνε γιὰ ταῖς χρεῖαις ὅλης μας τῆς Κοινωνίας.

(1) Σ. Α. Ἐμεῖς ἔξερουμε τὸ γιὰτὶ, κί' ἂν ἡ βουλὴ διαλυθῇ τὸ μαθαίνουμε κί' ἄλλοι.

Γιατί γὰ ἀὶμ' ἀνθρωπινὸ ἦτανε διψασμένες!...

—Ο Φεγγίτης ἔχει 500 σχεδὸν συνδρομητὰς, ὡς καὶ εἰς τὴν Κλαρέντζα ἔχει συνδρομητὰς, κλείδωσε ὅθεν τὸ στόμα σου καὶ μὴ μοῦ ἀπαντᾷς μὲ στίχους.

—Τὴν στρατῆρα τοῦ κανδηλιερίου τὸν καθυλιερ Φεγγίτη, Δὲν τὸν ἐδίδουκε κανεὶς οὔτε κανένα σπῆτι. (4)

Τὸν ἐκατῶν εἰς τὴν ἀγορὰν, μήπως καὶ μᾶς μιάνει Τρεῖς δὲ ποῦ τὸν ἐκράτησαν, τὸν ἔχουν κο—πάνι...

—Μα σὲ λέγω, μὴ μοῦ ἀπαντᾷς εἰς στίχους. Ἄς ἔλθω-
μιν εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, γράφουν ἢ δὲ γρά-
φουν ὥραϊα οἱ ἐξευγενισμένοι συντάχται τοῦ Φεγγίτου;
ἔχουν ἢ δὲν ἔχουν προκομμένο κεφάλι;

—Ἔχει κεφάλι ὁ καθεὶς, πλατὺ σὰν ἓνα λόμπο
Κ' εἶναι ἐξάκουστοι σοφοί, κάτου 'ς τὸ γέρο γόμπο.

Ἐκίνησαν αἰείποτε μαμούρια τῆς σοφίας!

Κ' ἐδείχθηκε ὁ πρῶτος τους καθηγητὴς μωρίας.

—Ἄν μίαν ἀπάντησιν μοῦ δώσης ἀκόμη εἰς στίχους,
πάρω καὶ φεύγω, ἐπειδὴ μ' ἔσκασες. Ἄς ἔλθωμεν, σὺν
ἐμῷ, εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, γράφουν ἢ δὲν
γράφουν καλὰ; ἰδοὺ τὸ θέμα μας. Τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο
κατὰ τοῦ Π. Πανᾶ, περὶ μονομαχίας; ἐκεῖνοι οἱ ἐξαίσιοι
διῆλθοι τῶν χωρικῶν, κτλ. δὲν ἀξίζαν Τούρκου ψυχὴν;

—Καὶ ὁ Ἀρώνης τῶν Παξῶν γράφει καλῆτεράτους,

Κε' ὁ Γληγοράκης τῆς Θηνιδῆς πολὺ ἀνώτερά τους.

Τοὺς συμπονώ τοὺς ἄρχοντες ἐγὼ ὁ ἰδιώτης,

Καὶ ἂς ἐξορίσῃ τούτους μου τοὺς στίχους ὁ Δεσπότης.

Ὁ καταραμένος δὲν ἤθελε νὰ σταματήσῃ τὴν στιχο-
διάρροϊαν, ἐγὼ δὲ, διὰ νὰ σταθῶ εἰς τὸν λόγον μου, ἀ-
νεχώρησα ἐν μέσῳ ραγδαίως μπαταρέλλας.

Ἔστο, ὅμως βέβαιος, Παναγάκι μου, καὶ πέ το καὶ εἰς
τοὺς ἀρχοντικωτάτους συντρόφους καὶ φίλους σου, ὅτι τοῦ
λοιποῦ θὰ σὰς ὑπερασπισθῶ καλλήτερα.

Σ. Α. Α

ΣΗΜ. ΔΙΔΟΛ.

Προσθέτουμε καίμεϊς δύο λόγια ἀπουκάτου σὲ τούτῃ τὴν
ὑπεράσπισιν, γὰρ νὰ ποῦμε ὅπως ὁ Φεγγίτης ὅπως κ' ἂν
θεωρηθῇ εἶνε ἀναγκαιοτάτης χρίσεως
καὶ κοινωτάτης ὠφελείας, ἀν' ὁ τόπος τὸν ἔκαψε καὶ
τὶνε καίει, δὲν τὸ κάνει γι' ἄλλο, παρὰ γὰρ νὰ μᾶς δεί-
ξῃ γιὰτί, πῶς καὶ πότες ἤμπορεῖ κ' ὁ Φεγγίτης νὰ φέγ-
γῃ. — Ἄς ὠφελειώμαστε λοιπὸν ἀπ' αὐτόνε κ' ἂς τονε με-
ταχειρῶμεθα ὅλοι μας εἰς κάθε μας ἀνάγκη καὶ χρεῖα.
Πάντ' ὅμως μὲ τὴν ἀδεῖα τοῦ Πάτρωνος Δεσπότη.
Καὶ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ φιλοκάλου Ἰππότη.

(4) Σ. Α. Ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Φεγγίτη ἀλησμόνησε
βέβαια ὅπως τὰ ἀναγκαῖα εἶνε μέσα στὰ σπῆτια.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

—Ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης Ἐφημε-
ρίδος « Ὁ Φεγγίτης », Ἰππότης Ἰωάννης Σάββα Ἀντι-
νος, ἄλλος John Lemoinne τοῦ Debats, ἀναδειχθεὶς ἐξά-
κουστος μὲ τόσας καὶ τόσας χριστὰς ιδιότητας, προσ-
θέσας εἰς ταύτας καὶ ἐκείνην τοῦ δημοσιογράφου, εἰς τὸ
τελευταῖον φιλόκαλον φύλλον του, κατὰ πρωτοφα-
νὴ ἐξαίρεσιν, ποσῶς δὲν βανασόλογεῖ κατὰ τοῦ Δικηγόρου
Ἰ. Σκαλτσούνῃ, ὅστις εἶναι ὁ μοναδικὸς σκοπὸς, τῆς
συστάσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Σὲ, ὅθεν, ἐρωτῶ, ὦ
δαιμόνιον τῆς Διασολαποθήκης νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς, πόθεν
προήλθεν ἡ ἀξιοσημείωτος αὕτη σιωπὴ τοῦ ριπαρογρά-
φου Ἰππότη;

A. N. I.

—Ὁ Φεγγίτης, φίλτατέ μου A. N. I, εἶνε υἱὸς τῆς
Κακοπιστίας, ἐπειδὴ λοιπὸν ἐμέλλε νὰ 'μιλήσῃ ἀμέσως
καὶ χονδρικῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ μάννα, ὁ
Φεγγίτης, σὰν παιδί ὅπου ὑπεραγαπᾷ καὶ σέβεται τὴν
Ὅσῖα τοῦ Μητέρα ἔπρεπε, φυσικῶ τῷ λόγῳ, νὰ
βουβαθῇ.

—Γιατί ἀμέσως ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἐκδοσὶ τοῦ στερνοῦ
Φεγγίτου ἐμοιράσθησαν καὶ τὰ φυλλάδια τῆς Κακοπιστίας;

—Τί ἄνοστη ἐρώτησις! καθεὶς τὸ ἐννοεῖ

Ἀφ' ὧν τὰ φιλόκαλα, χρειάζεται χαρτί!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πρωτεύουσαν,
ἐκτὸς τῶν ΚΚ. Ζερβοῦ καὶ Χαριτάτου, ὡς φαίνεται οἱ
ΚΚ. οὗτοι δὲν θέλουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς πρώτας
παραστάσεις τῆς Ἐθνικῆς Κωμωδίας.

—Προσεχῶς χορὸς εἰς τὸ Κατάλυμα τῶν Ἀξιωματι-
κῶν, καὶ λέγεται ὅτι γίνεται πρὸς παρηγορίαν τῶν disap-
pointed τοῦ Τοποτηρητικοῦ χοροῦ, Εὐγε τους! —

—Τὴν προσεχῇ πέμπτην ἡ ἑσπερὶς πρὸς ὠφελος τῆς ἄλ-
λης Α'. Γυναικὸς Κ. Χριστίνης Στερνίνης. Οἱ βραχι-
βελάδες ἔχουνε νὰ κάμουνε, ἐλπίζομεν ὅμως πῶς
θὰ κάμουν τὸ καταδύναμιν νὰ ἐξέλθουν νικηταὶ τοιαύ-
της δυσαναλόγου μάχης.

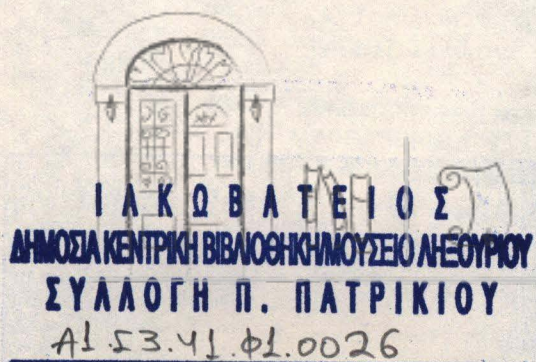
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἀπὸ τὰ πολλὰ λάθη γραμματικά τε καὶ λογικά τοῦ
Φεγγίτου ἓνα καὶ μόνον διορθοῦμεν, διότι τὸ κύριον, καὶ
λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἀντὶ ΦΕΓΓΙΤΗΣ κτλ. γράφε
ΣΦΟΓΓΙΤΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁ Ἰππότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΑ ΗΝΙΑ »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ